

[Arne Melchior]

Jeg synes ikke, skatte- og afgiftsministeren gav mig svar på mit ret klare spørgsmål, som man ikke behøver nogen forberedelsestid for at svare på, nemlig om forudsætningerne for ændring i bilbeskatningen er de samme i dag, som de var for tre måneder siden.

Nu holder jeg ikke meget af, at man river ting i næsen på hinanden, som er sagt for så og så lang tid siden. Men når der kun er gået tre måneder og vi alle sammen kan huske og overskue det tidsrum, så synes jeg, nogle få citater er på deres plads. Jeg skal derfor komme med to små citater fra den 3. november 1981, hvor vi havde første behandling af lovforslag vedrørende afskrivningsloven og diverse afgiftslove. Det ene citat er af den socialdemokratiske ordfører, hr. Bakholt, Folketingstidende 1981-82 (1. samling) sp. 1615:

»Det er velkendt, at der er flere virksomheder inden for automobilbranchen, der i øjeblikket har meget store økonomiske vanskeligheder. Mange af disse virksomheder er på den økonomiske afgrunds rand, og det er vel i det lys, man skal se den ret så optimistiske udtalelse, der i weekenden blev fremsat af direktøren for Danmarks Automobilhandler Forening, direktør Nedergaard, om, at denne nedsættelse kunne betyde, at beskæftigelsen inden for denne branche kunne øges med 5.000-6.000 mand. Jeg synes, at udtalelsen er optimistisk, men den er værd at hæfte sig ved i den forbindelse.«

Det var den socialdemokratiske ordførers meget moderate og realistiske ord i november måned. Han blev ikke modsagt af skatte- og afgiftsministeren - det ville jo også nok have været lidt af en sensation. Det blev han ikke, og dette skøn står altså nok som optimistisk, men ifølge socialdemokratiet i november måned som værd at hæfte sig ved.

Så meget om registreringsafgiftsdebatten.

Må jeg så citere fra samme forhandling sp. 1642, hvor hr. Bernhard Baunsgaard udtaler sig om forhøjelse af afskrivningsgrænsen for erhvervsbiler fra 65.000 til 100.000 kr. Citatet lyder:

»Hidtil har afskrivningsbeløbet for erhvervsbiler været fastsat til 65.000 kr.; det skal nu forhøjes til i år 100.000 kr., og skal man have en bil, der kan holde rimeligt længe, er det nok ikke sat for højt.«

Også her har jeg med vilje valgt et moderat, sagligt citat. Jeg hævder den påstand,

som altså lå implicit i mit spørgsmål til skatte- og afgiftsministeren, at forudsætningen for disse bedømmelser fra de to partier og deres ordførere fra november måned 1981 hele vejen igennem er til stede også i dag.

Skatte- og afgiftsministeren procederer nu på, at der var en sammenhæng mellem den forberedte lempelse af bilbeskatningen og forhøjelsen af en række afgifter på andre varegrupper. Dette vil jeg pure benægte. De forøgelse af en række punktafgifter, som godt nok indgik i samme periodes forhandlinger og i samme buket af lovforslag, var en nødvendig følge af forliget af 22. maj 1981. Der blev de daværende fire forligspartier enige om, at man skulle være villig til at hæve punktafgifterne med i alt 2 mia kr.s provenu til fordel for statskassen. Det var ganske vist socialdemokratiet og den daværende finansminister, der meget stærkt forlangte dette, men de radikale, kristeligt folkeparti og CD bøjede sig som et led i et indgået forlig om dette. Der var intet om bilafgifter indeholdt i forligsforhandlingerne eller i forligsteksten.

Det var naturligt for mit parti i efteråret, da forliget på dette punkt skulle udmøntes, at bringe ind i billedet, at man yderligere kunne styrke statsfinanserne ved at nedsætte bilbeskatningen, fordi - for at citere skatte- og afgiftsministeren - bilerne er overbeskattet i Danmark, og staten havde i en to-årig periode mistet provenu på grund af bl.a. den høje bilbeskatning. Det viste sig så, at beløbet på 2 mia kr.s forøgelse af punktafgifter kunne nedforhandles til 1,4 mia kr., og desuden skulle man sænke diverse bilskatter. Der blev altså ikke fra skatte- og afgiftsministeren sagt: Nej, hvis vi skal have bilskatterne sat ned, så må vi have provenuet på 2 mia kr. yderligere op, for det koster jo penge at lette bilbeskatningen. Det blev ikke sagt, da vi bragte det frem i forligskredsen, det blev ikke sagt ved første eller anden behandling her i folketinget, og det blev ikke sagt ved nogen anden lejlighed i denne sammenhæng. Ergo tager jeg dette som udtryk for, at ministeren i hvert fald på det punkt var enig med os andre om, at der ikke er nogen regning at betale, ikke er noget provenutab at dække ind for nedsættelse af bilbeskatningen. Tværtimod gik man jo med til yderligere at skære provenuet af de afgifter, der skulle forhøjes, ned med 600 mill. kr. Det turde vistnok kun-